

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła o stwierdzenie nabycia spadku po **C. K.**, zmarłym w dniu 20 grudnia 2014r. w O. i tu ostatnio zamieszkałym, na podstawie ustawy. Jako spadkobiercę wskazała żonę E. K. (1), córkę I. K. i syna Ł. K.. Nadto wnioskodawczyni wniosła o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego w wysokości sześciokrotności stawki minimalnej dla radców prawnych.

Na uzasadnienie podała, że posiada interes prawny w stwierdzeniu nabycia spadku po spadkodawcy, ponieważ przysługuje jej wobec spadkodawcy wierzytelność wynikająca z tytułu wykonawczego wydanego przez Sąd Rejonowy w Zawierciu z dnia 26 lutego 2014r. sygn. akt I Co 241/14. Podniosła, że w niniejszej sprawie podjęła szereg czynności zmierzających do ustalenia potencjalnych spadkobierców, ustaliła i wskazała ich adresy oraz dostarczyła niezbędne akty stanu cywilnego. Żądana sześciokrotności stawka wynagrodzenia dla jej pełnomocnika jest uzasadniona i adekwatna do nakładu jego pracy (k.2).

Sąd ustalił:

C. K. zmarł w dniu 20 grudnia 2014r. w Z., ostatnio stale zamieszkały w O..

Spadkodawca w chwili śmierci był w związku małżeńskim z E. K. (2) z domu N. i pozostawił dwoje dzieci: córkę I. K. i syna Ł. K.. Nie sporządził testamentu.

dowód:

- odpis skrócony aktu zgonu spadkodawcy (k. 10)
- odpis skrócony aktu urodzenia I. K. (k. 11)
- odpis skrócony aktu małżeństwa E. K. (1) (k. 12)
- odpis skrócony aktu urodzenia Ł. K. (k. 8)

W dniu 10 października 2006 r. Sąd Rejonowy w Zawierciu, w sprawie o sygn. akt VII Nc 1337/06, z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. w G., wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym przeciwko C. K.. Następnie w dniu 26 lutego 2014 r. nadano klauzulę wykonalności na rzecz (...) Spółki z o.o. z siedzibą w S..

dowód:

- nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym z 10 października 2006 r. (k. 12)
- postanowienie z dnia 26 lutego 2014r. sygn. akt I Co 241/14 (k. 13)

Dokonując oceny przedstawionego w sprawie materiału dowodowego Sąd uznał go w zakresie poczynionych wyżej ustaleń w całości za wiarygodny i niebudzący zastrzeżeń.

Z uwagi na stawiennictwo uczestnika na rozprawach sąd odebrał zapewnienia spadkowego, i bez przedmiotowe stało się, aby Sąd wezwał spadkobierców do udziału w sprawie w trybie art. 672 – 674 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego – k.p.c. (Dz.U. Nr 43, poz. 296 z 1964 r. ze zm.).

Sąd zważył:

Stosownie do treści art. 670 k.p.c. Sąd spadku bada z urzędu, kto jest spadkobiercą. W szczególności bada, czy spadkodawca pozostawił testament, oraz wzywa do złożenia testamentu osobę, co do której będzie

uprawdopodobnione, że testament u niej się znajduje. Jeżeli testament zostanie złożony, sąd dokona jego otwarcia i ogłoszenia. Sąd stwierdzi nabycie spadku przez spadkobierców, choćby były nimi inne osoby niż te, które wskazali uczestnicy. W postanowieniu o stwierdzeniu nabycia spadku sąd wymienia spadkodawcę oraz wszystkich spadkobierców, którym spadek przypadł, jak również wysokość ich udziałów (art. 677 § 1 k.p.c.).

Zgodnie z art. 926 § 1 i 2 ustawy z 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny - k.c. (Dz.U. Nr 16, poz. 93 z 1964 r. ze zm.) powołanie do spadku wynika z ustawy albo z testamentu. Dziedziczenie ustawowe, co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą.

Ponieważ spadkodawca C. K. nie pozostawił testamentu, w sprawie mamy do czynienia z dziedziczeniem ustawowym co do całości spadku.

W myśl art. 931 § 1 k.c. w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku.

Spadkodawca w chwili śmierci pozostawał w związku małżeńskim z E. K. (1) i postawił córkę I. oraz syna Ł..

W tym stanie rzeczy, na mocy wyżej cytowanych przepisów, jego żona i dzieci nabyły spadek po nim o czym orzeczono w punkcie 1 postanowienia.

Zgodnie z treścią art. 520 § 1 k.p.c., każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie. Według tej zasady każdy uczestnik postępowania nieprocesowego ponosi koszty, które sam wydatkował bezpośrednio lub które powstały na skutek uwzględnienia przez Sąd jego wniosku o przeprowadzenie określonych czynności procesowych. Dlatego ten, kto poniósł koszty postępowania nie uzyska zwrotu wydanych kwot od innego uczestnika, ale i nie jest obowiązany do zwracania kosztów poniesionych przez innego uczestnika. Wyjątkowo, jeżeli uczestnicy albo w różnym stopniu byli zainteresowani wynikiem postępowania, albo interesy ich były sprzeczne, sąd może stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości (art. 520 § 2 k.p.c.). Względnie różny stopień zainteresowania wynikiem postępowania lub sprzeczność interesów uprawnia sąd do nałożenia na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązku zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika. Dotyczy to także sytuacji, kiedy uczestnik postępował niesumiennie lub oczywiście niewłaściwie (art. 520 § 3 k.p.c.).

W ocenie Sądu w sprawach o stwierdzenie nabycia spadku nie zachodzi sytuacja różnego stopnia zainteresowania uczestników postępowania, ani tym bardziej sprzeczności interesów. W przypadku dziedziczenia ustawowego (co miało miejsce w niniejszej sprawie), to przepisy ustawy decydują o kręgu spadkobierców, a spadkobiercą staje się osoba z mocy prawa w dacie otwarcia spadku. Istotą postępowania o stwierdzenie nabycia spadku jest wyłącznie ustalenie spadkobierców i brak jest podstaw do powstania na tym tle jakiegokolwiek „sporu”, czy sprzeczności. Orzeczenie sądu ma charakter deklaratoryjny, jedynie potwierdza zaistniały stan rzeczy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, iż nie zachodzą okoliczności opisane w art. 520 § 2 i 3 k.p.c. uzasadniające obciążenie kosztami uczestników postępowania. W ocenie Sądu to wnioskodawczyni była zainteresowana w uzyskaniu postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, z uwagi na posiadanie wierzycelności wobec spadkodawcy. Należy wskazać, że obowiązujące przepisy nie nakładają na spadkobierców obowiązku przeprowadzania postępowań o stwierdzenie nabycia spadku. Wszelkie koszty postępowania wynikały z zainicjowania go przez wnioskodawczynię. Wobec powyższego nałożenie na uczestnika obowiązku zwrotu kosztów postępowania byłoby nieuzasadnione (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25.07.1960r., sygn. akt: I CR 640/60, OSN 1961, nr 4 poz. 109.). W związku z powyższym orzeczono jak w punkcie 2 postanowienia.

Sygn. akt I Ns 645/17

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować w kontrolce uzasadnień Rep Ns;
2. Odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem odręczyć peł. wnioskodawcy,
3. K.. 14 dni lub z wpływem.

SSR B. K.

05/02/2018r.